

bøjelig til at tro, at selv om Kommunerne kom ind paa denne Lov, vilde det ikke virke stort, jeg tror ikke, de vilde blive synderlig hidsigere efter at købe Gaarde og stykke dem ud, end de hidtil have været. Naar jeg ikke har taget Kommunerne med her i Loven, er det i Henhold til følgende Betragtning: Det, jeg har villet med Loven, var at hjælpe private Foreninger til et billigt 2den Prioritets Laan, altsaa hjælpe dem over den Vanskelighed ikke at kunne skaffe Penge. Men Kommunerne have ikke den Vanskelighed, at de ikke kunne skaffe Penge. De ville altid kunne skaffe den Smule, der her er Tale om, og selv om de skulde give en lille Smule mere i Rente, end der her bestemmes til Statslaanefonden, betyder det ikke noget i Kommunernes Økonomi. Altsaa: Kommunerne have Ret til at købe Gaarde og til et udstykke dem, de skulle kun spørge Amtsraadet derom, og man kan i hvert Fald ikke paa Forhaand sige, at de ikke ville faa Lov til det, saa længe der, saa vidt jeg ved, ikke foreligger noget Tilfælde i saa Henseende. Men i øvrigt skal jeg ikke udtale mig nærmere om dette Spørgsmaal, det sorterer under min Kollega Indenrigsministeren, og det maa blive efter Forhandling med ham, at man træffer Afgørelsen med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunerne skulle medtages i Loven.

Det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) rettede forskellige Spørgsmaal til mig. De angik næsten udelukkende, hvorledes man skulde organisere sig, naar Loven var vedtagen. Nu vil jeg sige, at Princippet i Loven helt igennem er, at man vil yde den størst mulige Frihed for vedkommende til at realisere Formaalet paa den Maade, som de anse for den bedste. Det ærede Medlem mente, at det var bedst, at der f. Eks. dannedes en stor Udstykningsforening for Jylland og en for Øerne. Der er ikke det mindste i Vejen for at gaa denne Vej, hvis man anser det for det mest praktiske. Det ærede Medlem udkastede dernæst nogle Forslag med Hensyn til Garantitegning. Herom kan jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig. Jeg vil kun sige, at den vil altid være tilstrækkelig god for Finansministeren, naar der blot er et Pengeinstitut, der vil laane det fornødne Beløb i Henhold til den tegnede Garanti. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ønskede, der skulde bevilges et Beløb af Statskassen til disse Foreningers Administration. Det tror jeg, jeg vil fraraade. Det havde jeg

ikke tænkt mig. Det ærede Medlem talte om, at naar det hele var færdigt, skulde Overskuddet fordeles — saa vidt jeg forstod ham — til Parcelkøberne i Forhold til hvers Opkøb af Jord, og det vil ganske sikkert kunne lade sig gøre i Henhold til Loven, i hvert Fald tror jeg ikke, at man fra Finansministeriets Side vil have nogen Tendens til at modsætte sig en saadan Fordeling af Overskuddet, vel at mærke, naar Foreningens Virksomhed er sluttet. I øvrigt mener jeg, at hele Spørgsmaalet om, hvordan man praktisk skal gribe Sagen an, naar Loven er vedtagen, rettest vil kunne diskuteres til den Tid. Det er vanskeligt at udtale sig om alle disse Enkeltheder paa Forhaand, kun saa meget skal jeg sige, at lige som det er Lovens Princip, at Folk skulle have den størst mulige Frihed i saa Henseende, saaledes vil dette ogsaa være Regelen for de Afgørelser, der ville blive truffet administrativt i Henhold til Loven. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Poul Rasmusen) var inde paa noget af det samme. Han vilde have en stor Centralforening for hele Landet. Det kan man ogsaa gøre i Henhold til Loven, men jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det er praktisk, jeg er meget mere tilbøjelig til at tro, at det bliver mindre Foreninger, stedlige Foreninger, der komme til at føre Lovens Tanke igennem.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udtalte sig i Tilslutning til Loven. Han er en bestemt Modstander af Fæste, en mere bestemt Modstander, end jeg er, men jeg haaber, at han kan slutte sig til min Betragtning, at man bør stille Køberne frit, saaledes at de, der ønske Fæste, faa Lov dertil og de, der ønske fri Ejendom, faa Lov dertil. Med Hensyn til Nedsættelsen af Summen 50,000 Kr. i § 3 har jeg allerede udtalt mig, derom kunne vi forhandle i Udvalget.

Poul Christensen: De Udtalelser, der ere fremkomne, siden jeg i Gaar havde Ordet, give mig Anledning til nogle yderligere Bemærkninger. Jeg skal først vende mig til den ærede Finansminister. Den ærede Minister udtalte, at der havde været holdt Tusender af Taler om denne Sag, og det er jo rigtigt, og at dette havde haft nogen Betydning, er sikkert ogsaa rigtigt, men at det hele er resulteret i, at der nu foreligger et Forslag til dette Spørgsmaals Løsning, som omsat i klingende Mønt, efter Opgivelse af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), betyder en aarlig Udgift